

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518203509
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3518203509.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: E. Q., bytom F. 7, proti žalovaným 1/ L. sporiteľňa, a.s., so sídlom M. XX, F., K.: XX XXX XXX, zastúpeného E. kanceláriou R.. Y. Q., s.r.o., so sídlom Y., P.O. Q. XXXXX/XXB a 2/ H. s.r.o., so sídlom Q. 6, V., K.: XX XXX XXX, o určenie neplatnosti úverovej zmluvy a iné o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaných 1/, 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 29. novembra 2018, č. k. 5C/74/2018-60, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanému 1/ zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa XX.XX.XXXX ako zabezpečenie Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.03.2009, k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k.ú. F., obec F., okres Y., zapísanej na LV č. XXX ako par. reg. „C“ č. XXX/X- záhrada o výmere 908 m², č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 885 m², č. XXX/X - záhrada o výmere 557 m², č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 332 m², č. XXXX- vodné plochy o výmere 97 m², rodinný dom, súp. č. 7, postavený na par. reg. č. XXX/X, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, p o t v r d z u j e a vo vzťahu k žalovanému 2/ z m e ň u j e tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovanému 2/ z a m i e t a.

Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o uložení povinnosti žalovaným 1/, 2/ dočasne sa zdržať úkonov smerujúcich k vykonaniu dobrovoľnej dražby nehnuteľností: nachádzajúcim sa v k.ú. F., obec F., okres Y., zapísanej na LV č. XXX ako par. reg. „C“ č. XXX/X - záhrady o výmere 908 m², č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 885 m², č. XXX/X - záhrady o výmere 557 m², č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 332 m², č. XXXX - vodné plochy o výmere 97 m², rodinný dom, súp. č. 7, postavený na par. reg. č. XXX/X, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovaným 1/, 2/ z a m i e t a.

Žalovanému 2/ p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov v celom rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému 1/, 2/ povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 31.03.2009 ako zabezpečenie Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.03.2009, k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k.ú. F., obec F., okres Y., zapísanej na LV č. XXX ako par. reg. „C“ č. XXX/X- záhrada o výmere 908 m², č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 885 m², č. XXX/X - záhrada o výmere 557 m², č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 332 m², č. XXXX- vodné plochy o výmere 97 m², rodinný dom, súp. č. X, postavený na par. reg. č. XXX/X, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Zároveň žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť dočasne sa zdržať úkonov smerujúcich k vykonaniu dobrovoľnej dražby

nehnutelností: nachádzajúcim sa v k.ú. F., obec F., okres Y., zapísanej na LV č. XXX ako par. reg. „C“ č. XXX/X - záhrady o výmere 908 m², č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 885 m², č. XXX/X - záhrady o výmere 557 m², č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 332 m², č. XXXX - vodné plochy o výmere 97 m², rodinný dom, súp. č. X, postavený na par. reg. č. XXX/X, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d/, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 333 CSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že podanou žalobou sa žalobca domáha určenia neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere č. 0253627266 zo dňa 30.03.2009 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 1/, ako aj neplatnosti záložnej zmluvy uzavretej za účelom zabezpečenia uvedenej zmluvy o úvere. Ďalej požaduje, aby súd určil, že žalovaným 1/ použitá okamžitá splatnosť záväzkov - neprimerane vysoká sankcia spojená s nepláním záväzkov je neprijateľná zmluvná podmienka. Za neplatné požaduje určiť úkony žalovaného 1/ smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam na LV XXX., k.ú. F.. Zároveň požaduje uložiť žalovanému 1/ povinnosť vymazať žalobcu zo zoznamu dlžníkov a odstrániť negatívny rating, aby si žalobca mohol zobrať iný úver. Súčasne so žalobou vo veci samej žalobca navrhoval nariadenie neodkladného opatrenia, ktorými by žalovaným 1/, 2/ bola uložená povinnosť zdržať sa úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva a zároveň úkonov smerujúcich k vykonaniu dražby. Žalobu vo veci samej a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil žalobca tým, že dňa 31.03.2009 uzavrel so žalovaným 1/ úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX vo výške 21.377,- Eur. Súčasne so zmluvou bol donútený uzavrieť záložnú zmluvu a návrh na vklad záložného práva. Podľa úverovej zmluvy bol zaviazaný splácať úver splátkami v mesačnej výške 133,51 Eur, výška úrokovej sadzby bola 6,10 %, konečná splatnosť úveru 20.03.2039. Žalobca úver splácal riadne až do konca roka 2016. Celkom uhradil na účet žalovaného 92 splátok po 133,51 Eur, teda 12.282,92 Eur. Začiatkom roka 2017 sa žalobca dostal do finančných problémov. Dňa 13.06.2017 žalovaný mimoriadne zosplatnil celý úver, pričom pohľadávku si aktuálne vyčíslil na sumu 20.323,48 Eur. Žalobca pritom nesúhlasí ani s pohľadávkou, ani s jej celkovou výškou. Za osem a pol roka splácania úveru, ktorý bol reálne poskytnutý vo výške 21.111,48 Eur, z istiny ubudlo len 788,- Eur. Mimoriadne zosplatnenie úveru žalobca požaduje určiť za neplatné, nakoľko nebolo individuálne dojednané a predstavuje neprijateľnú podmienku. Listom zo dňa 26.06.2017 žalovaný oznámil žalobcovi, že pristupuje k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. Žalobca bol vyzvaný žalovaným 2/, aby poskytol súčinnosť a umožnil ohodnotenie predmetu dražby s tým, že dňa 08.08.2017 mal prísť na obhliadku súdny znalec. Žalobca má dôvodné obavy, že túto nehnuteľnosť žalovaný 1/ predá v dražbe skôr ako súd rozhodne o platnosti určenia úverovej zmluvy a ostatných žalovaných nárokoch a bude voči žalobcovi a jeho rodinným príslušníkom postupovať nezákonne a bude sa snažiť všetkých z domu násilne dostať z nehnuteľnosti, tak aby boli nútení ju nedobrovoľne opustiť. Žalobca dal súdu následne do pozornosti rozsiahlu judikatúru slovenských súdov v skutkovo rovnakých resp. podobných prípadoch. V rozhodovanom prípade súd prvej inštancie považoval základné skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán za osvedčené. Mal za to, že boli osvedčené všetky predpoklady pre vyhovieť návrhu. Žalobca osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu, prameniaceho zo zmluvy o poskytnutí úveru v súvislosti, s ktorou bola uzavretá aj zmluva o zriadení záložného práva. Je zrejmé, že žalobca namieta existenciu neprijateľných podmienok v zmluve o poskytnutie úveru, zákonnosť a platnosť právneho úkonu žalovaného 1/ spočívajúcom v mimoriadnom zosplatnení poskytnutého úveru, výšku pohľadávky, resp. spôsob akým boli jednotlivé plnenia dlhu započítavané na istinu dlhu a jej príslušenstvo. Na druhej strane je zrejmé, že žalovaný 1/, pristúpil k realizácii výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou prostredníctvom žalovaného 2/, ktorý vyvíja v tomto smere aktívnu činnosť, momentálne v tom štádiu, že sa snaží ohodnotiť predmet zálohu. V konaní tak bol preukázaný ďalší predpoklad, splnenie ktorého zákon vyžaduje pre využitie inštitútu neodkladného opatrenia, a to existencia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Žalobca osvedčil aj dôvodnosť obavy, že napriek tomu, že spochybňuje platnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ktorá skutočnosť má byť predmetom konania vo veci samej, bude naďalej žalovaný 1/ uplatňovať výkon záložného práva formou realizácie dobrovoľnej dražby na nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom záložných zmlúv, práve prostredníctvom žalovaného 2/. Závažnosť takéhoto konania je pre žalobcu o to väčšia, že v predmetnej nehnuteľnosti býva spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi. Táto okolnosť bola pre súd rozhodujúcou. Podľa názoru súdu týmto rozhodnutím nebude neprimeraným spôsobom zasiahnuté do právnych vzťahov medzi stranami, pretože následky plynúce z neodkladného opatrenia pre žalovaného 1/, ako finančnej inštitúcie s finančným zázemím a krytím a pre žalovaného 2/ vykonávajúceho dobrovoľné dražby, ako súčasť jeho podnikateľských aktivít sú neporovnateľne nižšie ako reálna hrozba straty bývania pre žalobcu. Za takýchto okolností sa javí neodkladné opatrenie ako jediný efektívny prostriedok ochrany žalobcu ako spotrebiteľa do času, kým súd vo veci samej nevykoná súdnu kontrolu neprijateľnosti zmluvných

podmienok. Súd prvej inštancie poukázal na to, že pre vydanie rozhodnutia nepovažoval za potrebné vysporiadať sa s každým jednotlivým tvrdením žalobcu podrobne s tým, že tie budú predmetom konania o žalobe, ktorou sa žalobca mieni domáhať neplatnosti zmluvy o úvere, záložnej zmluvy, okamžitej splatnosti záväzkov, právnych úkonov sperujúcich k realizácii záložného práva a ostatných nárokov. V rozhodnutí o veci samej sa tiež vysporiada aj s náhradou trov konania spojenými s nariadením neodkladného opatrenia.

2. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný 1/, ktorý navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a návrh zamietol, prípadne návrh odmietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania. Žalovaný 1/ odôvodnil odvolanie tým, že je daný odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/, f/, g/, h/ CSP. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie považoval žalovaný 1/ za vecne nesprávne, ktoré neprimeraným spôsobom zasiahlo do zákonom a ústavou chránených základných práv odvolateľa a zároveň za rozhodnutie, v ktorom nie je možné považovať ani jeho odôvodnenie za riadne a úplné a uvedené rozhodnutie je tak rozhodnutím arbitrárnym. Podľa názoru žalovaného 1/ uvedené rozhodnutie nemôže ani strana, ani odvolací súd relevantne preskúmať, keďže neobsahuje zásadné vysvetlenie všetkých podstatných dôvodov, celé odôvodnenie je venované výlučne žalobe, vo vzťahu k samotnému úkonu - návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Nie je v podaní vo vzťahu k povinným obsahovým náležitostiam návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvedené v podstatne nič. Okrem neurčitého a nespôsobilého návrhu rozhodnutia nie je v fakticky tvrdené (a už vôbec nie osvedčené) vôbec nič, zároveň nie sú ani žiadne prostriedky osvedčenia (sú označené výlučne dôkazy a ani tie neboli označenému žalovanému doručené, okrem potvrdenia o pobyte). Mal za to, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje všetky povinné predpísané náležitosti. Namietal, že súd rozhodol o niečom, čo nikto nenavrhol, rozhodoval spôsobom ultra petitum. Namietal, že z návrhu je zrejmé, že navrhovateľ sa údajne domáhal nariadenia neodkladného opatrenia zdržania sa výkonu záložného práva, pričom vôbec neuviedol, ktorého záložného práva, pričom toto musí byť identifikované číslom a jeho predmetom, označením zálohu, pričom toto označenie musí byť dostatočne určité. Uvedený návrh bol gramaticky nezrozumiteľný, súd ho namiesto odmietnutia preformuloval, čo je zákonne vylúčené (jedná sa o rozhodovanie ultra petitum). Zdôraznil, že súd je zásadne viazaný návrhom rozhodnutia, osobitne v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, nemôže opravovať jeho vady, či vyhovieť formulácií petitu, ktorý je objektívne, materiálne nevykonateľný, ak je návrhu rozhodnutia neurčitý, je povinnosťou súdu tento návrh odmietnuť a nemôže ho preformulovať tak, aby zodpovedal hmotnému právu. Ďalej uviedol, že žalobca je zo zákona povinný hodnoverne osvedčiť aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Súd prvej inštancie žiadne posúdenie nároku nevykonal, ani nič relevantné vo vzťahu k uvedenému v odôvodnení neuviedol, ani nemohol, keďže neúplné podanie - návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahovalo povinnú náležitosť, všetky náležitosti žaloby, vrátane návrhu žalobného návrhu. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení záveru o osvedčení nároku vo veci samej v podstate obmedzil len na konštatovanie spotrebiteľskej povahy právneho vzťahu strán, vo vzťahu ku ktorej s použitím ust. § 3 ods. 3 a 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyvodil k predpokladu úspešnosti žaloby vo veci samej bližšie nevysvetlený záver, že nárok žalobcu nie je úplne vylúčený. Takáto interpretácia naplnenia zákonnej požiadavky hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania chráneného nároku však nekorešponduje s už zmienenými teoretickými východiskami, ale tiež i doktrínou právnej praxe založenými na potreby nielen abstraktnej pravdepodobnosti vyhovenia žalobe, teda na nevyhlúčení jej úspešnosti, ale na požiadavke, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe musí byť vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Zdôrazňoval, že v danej veci dlh dlžníka predstavuje 20.000,- eur a úver dlhodobo vôbec nie je splácaný. Pokiaľ sa navrhovateľ mieni v postavení žalobcu vo veci domáhať určenia neplatnosti úverovej zmluvy, určenia neplatnosti záložnej zmluvy, určenie neplatnosti nešpecifikovaných právnych úkonov (petity I., II., IV.), určenia údajne neprijateľnej podmienky (petit III.), uloženia príkazu vymazať žalobcu zo zoznamu dlžníkov (petit V.), uvedené návrhu nie sú z podstatnej časti návrhmi relevantnými, keďže nespĺňajú ani základné formálno-právne kritériá, predovšetkým nie sú splnené požiadavky zrozumiteľnosti a určitosti. Poukazoval na ust. § 137 CSP s tým, že podmienky stanovené v citovanom zákonom ustanovení sú dve, pričom sa jedná o podmienky kumulatívne. Zdôrazňoval, že záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky potrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/ platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a

míňajú sa účelu žaloby určovacej. Osobitne vo vzťahu k záložnej zmluve poukazoval na konštantnú rozhodovaciu prax NS SR (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/89/2007). Ďalej poukazoval na rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/24/2017, ďalej poukazoval na rozhodnutie sp. zn. 4Cdo/89/2007 k problematike existencie naliehavého právneho záujmu na určenie neplatnosti záložnej zmluvy, poukazoval na skutočnosti, ktoré vylučujú možnosť prijať záver o existencii nároku navrhovateľa (úspechu žaloby) s vysokou mierou pravdepodobnosti, čo vylučuje možnosť neodkladné opatrenie zákonne nariadiť. Vytýkal súdu prvej inštancie, že napriek možnému značnému majetkovému poškodeniu predovšetkým žalovaného ako banky a poskytovateľa úveru, nevyzval stranu žalovanú na vyjadrenie k návrhu a to za situácie, kedy žalobca fakticky nič netvrdil a nič neosvedčil a postup žalobcu je úplne zjavne špekulatívny a nemôže byť na ujmu práva žalovaného, výška možného majetkového poškodenia žalovaného je v značnej výške - dlh dlžníka presahuje 20.000,- eur. Za uvedeného stavu neexistoval racionálny dôvod, aby nebol riadne zistený skutkový stav, a to minimálne za súčinnosti žalovaného - záložného veriteľa, súd nemôže vychádzať iba z v podstate neexistujúcich a ničím neosvedčených tvrdení žalobcu. Citoval Ďalej ust. § 21 ods. 2, 3 Zákona o dobrovoľných dražbách, § 1511 ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 21 ods. 5 Zákona o dobrovoľných dražbách, § 228 ods. 2 CSP, z ktorých vyplýva, že tu existuje ucelený súbor prostriedkov právnej ochrany vrátane osobitne konštruovanej žaloby, kedy sa ten, kto tvrdí, že bolo jeho právne postavenie, napr. nezákonnou dražbou dotknuté, môže bez väčšej právnej zložitosti domôcť ochrany svojho právneho postavenia, a to bez akejkoľvek faktickej ujmy na svojich právach, keďže je tu ustanovenie § 21 ods. 5 Zákona o dobrovoľných dražbách, podľa ktorého, ak sa dražba vyhoví, budú účinky príklepu zrušené spätne k okamihu jeho vzniku, a teda ani nemôže dôjsť k vzniku nijakej faktickej ujmy. Za situácie, kedy sa vlastnícke právo nepremičuje a existuje tu žaloba na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, uvedené vylučuje potrebu dočasnej úpravy, rovnako tak vylučuje možnosť túto potrebu dočasnej úpravy osvedčiť. Konštatoval, že konaním dražby k žiadnemu reálnemu zásahu do faktického stavu nedochádza - samotné vykonanie krokov smerujúcich k vykonaniu dražby nijako do faktického stavu nezasahuje - ak v prípade úspešnej dražby záložca vydražený predmet neodovzdá vydražiteľovi, môže podať žalobu o neplatnosť dražby, ak bude úspešný, obnoví sa stav ex punc, ak úspešný nebude a napriek tomu vydražený predmet neodovzdá, musí vydražiteľ podať žalobu o vypratanie nehnuteľnosti a až následne po právoplatnom skončení môže dôjsť k reálnemu vyprataniu nehnuteľnosti. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že právnym podkladom výkonu záložného práva je zmluva o zriadení záložného práva uzavretá medzi účastníkmi konania, ako aj zákonná úprava dobrovoľnej dražby. Keďže žiadna právna úprava neobmedzuje možnosť zriadiť záložné právo ako zabezpečenie pohľadávky veriteľa aj nehnuteľnosťou, ktorá slúži účastníkovi takejto zmluvy na bývanie, nemožno považovať za právne významnú skutočnosť pre nariadenie neodkladného opatrenia to, že žalobcovi v uvedených bytoch bývajú spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi. Táto skutočnosť im bola zrejma už pri uzatváraní samotnej zmluvy, ktorou zabezpečovali svoje plnenie zmluvného záväzku. K možnosti výkonu záložného práva poukázal na rozhodnutie ústavného súdu 23/2014 a judikatúru Súdneho dvora EÚ č. 3-34/2013 a ďalšie. Mal za to, že celý proces výkonu záložného práva smeruje k tomu, aby sa odstránil protiprávny stav spôsobený porušením povinnosti obligačného dlžníka uhradiť zabezpečenú pohľadávku. Poukazoval na to, že Občiansky zákonník vychádza z toho, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupcu záložcu. Vzhľadom na uvedené sa dobrovoľná dražba odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorým dáva súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku, určitým spôsobom regulovaným právom. Konštatoval, že žalobca sa zaviazal, že v prípade, ak nebude zabezpečená pohľadávka uhradená riadne a včas, strpí speňaženie zálohu v rámci výkonu záložného práva - dôsledkom uvedeného je nadobudnutie vlastníckeho práva vydražiteľom, t.j. subjektom odlišným od záložcu, záložca - predchádzajúci vlastník je povinný speňažený záloh odovzdať a tak umožniť výkon vlastníckych oprávnení vlastníkovi novému, a to vrátane oprávnenia vec užívať. Poukazoval na nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia s tým, že toto je arbitrárne, nespĺňa základne ústavno-právne požiadavky naň kladené. Ďalej namietal, že miestne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie veci je všeobecný súd žalovaného 1/, ktorým je Okresný súd Bratislava III.. Na základe uvedeného vzniesol žalovaný 1/, a to pri prvom úkone, ktorý mu patrí, námietku miestne nepríslušnosti Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a žiadal, aby bola vec po zrušení/zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení/zastavení konania postúpená na konanie miestne príslušnému okresnému súdu, všeobecnému súdu žalovaného, t.j. Okresnému súdu Bratislava III.. Uviedol, že ak je neodkladné opatrenie nariadené miestne nepríslušným súdom, čo namietal žalovaný námietkou miestnej nepríslušnosti podanou pri prvom úkone vo veci samej (týmto odvolaním) a touto námietkou sa od počiatku miestne príslušným súdom stal Okresný súd Bratislava III., odvolací súd by tak mal v

prípade, ak nedôjde k zrušeniu nariadeného neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie s uvedeným sa vysporiadať a uvedenú vadu konania svojim postupom (zrušením/postúpením) zhojiť. Napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie je tak rozhodnutím vydaným okrem iného v rozpore s Ústavou SR, predovšetkým Čl. 48 ods. 1 Ústavy SR. Žalovaný 1/ vo vzťahu k uvedenému poukázal i na Nález Ústavného súdu ČR č.k. II.ÚS 510/2012-48 zo dňa 05.06.2013 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MOBdo/3/2013 zo dňa 22.08.2013. Predmetom konania o nariadenie neodkladného opatrenia je uloženie určitej povinnosti žalovanému, nejedná sa o konanie, ktorého predmetom by bol spor týkajúci sa existencie vecného práva. Mal za to, že ak rozhoduje sudca miestne nepríslušného súdu, ide o situáciu, kedy je súd nesprávne obsadený. V dôsledku uvedeného je tiež odňatie možnosti konať pred súdom. Zdôraznil, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedol a neosvedčil jediný relevantný dôvod, pre ktorý by mohlo byť neodkladné opatrenie zákonne nariadené. Zdôrazňoval, že súd postupoval spôsobom znamenajúcim negáciu obsahu ustanovení § 151a, § 151j Občianskeho zákonníka a záverov vyplývajúcich z plenárneho rozhodnutia Ústavného súdu SR č.k. Pl. ÚS 23/14, ale i rozhodnutia SD EÚ vo veci C-34/13.

3. Žalovaný 2/ v podanom odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, f/, g/, h/ CSP. Napadnuté uznesenie považoval za nepreskúmateľné z dôvodu, že súd neodôvodnil nariadenie neodkladného opatrenia, nešpecifikoval a nevymedzil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné a súčasne rozhodujúce pre nariadenie neodkladného opatrenia a akými úvahami sa riadil pri rozhodovaní pri nariadení neodkladného opatrenia. Zdôraznil, že pred vyhovením žiadosti žalobcu a pred nariadením neodkladného opatrenia bol súd jednoznačne povinný realizovať aspoň predbežný prieskum právnych úkonov, ktoré priložil žalobca a na podklade ktorých sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia a až v prípade, ak by identifikoval ustanovenia, na základe ktorých je možné nariadiť neodkladné opatrenie, mal nariadiť neodkladné opatrenie a súčasne odôvodniť nariadenie neodkladného opatrenia ustanoveniami právnych úkonov, ktoré považoval za rozporné so spotrebiteľským právom. Uviedol, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia výlučne na tom, kto ho navrhuje s tým, že smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotno-právnych skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe naliehavosti, primeranosti) nariadenia neodkladného opatrenia. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12Co/249/2018 s tým, že dobrovoľná dražba má oporu v zákonnej úprave, sleduje legitímny cieľ, ktorým je plnenie uhradzovacej funkcie záložného práva, teda ju možno považovať za primerané a legitímne opatrenie. Mal za to, že žalobca musel byť minimálne uzrozumený a v súčasnosti nemôže byť prekvapený výkonom záložného práva za situácie, kedy k zosplatneniu úveru došlo pred viac ako rokom a pol, bolo už realizované ohodnotenie predmetu dražby, dňa 03.08.2017, teda skoro pred rokom a štvrt' a v súčasnosti sú realizované len kroky smerujúce k aktualizácii znaleckého posudku. K zosplatneniu pohľadávky žalovaného 1) došlo dňa 13.06.2017, k oznámeniu o začatí výkonu záložného práva došlo dňa 26.06.2017. Žalobca nijakým spôsobom neodôvodňuje, prečo podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia až rok a pol po začatí výkonu záložného práva. Uviedol, že je namieste otázka, či hrozba je ešte stále dôvodná a aktuálna, keď výkon záložného práva žalobca rok a pol nenamietal a zároveň otázka, prečo podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia až teraz. Dával do pozornosti, že žalovaný 1) platne a zákonne vyhlásil mimoriadnu splatnosť, a teda argumentácia súdu a žalobcu ohľadom nezákonnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti je neopodstatnená, irelevantná a nespôsobilá nariadiť neodkladné opatrenie. Vyjadril názor, že procesné úkony žalobcu sú tendenčné a účelové, v snahe oddialiť, resp. zmariť výkon záložného práva, ktorý preukázateľne vyvolal svojim konaním, kedy jednotlivé splátky úverového záväzku neplatil riadne a včas. Žalobca neplní a neplnil svoje povinnosti riadne, teda v dohodnutej výške. Žaloba osvedčuje postup žalovaného 1/, ktorý pristúpil k výkonu záložného práva z dôvodu, že žalobca v postavení dlžníka neuhrádza svoje záväzky riadne, teda v dohodnutej výške. Zároveň z priložených dôkazných prostriedkov nevyplýva, že žalobca platil riadne aj potom, ako došlo k zosplatneniu úverového vzťahu a pristúpeniu k výkonu záložného práva. Vo vzťahu k namietanej strate obydliá, ktorým okrem iného žalobca odôvodňuje nariadenie neodkladného opatrenia, a v ktorom žalobca býva spoločne so svojimi rodinnými príslušníkmi poukazoval na judikatúru Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/298/2017. Mal za to, že neodkladné opatrenie nemôže poskytovať ochranu voči postupu, ktorý je v súlade so zákonom. Vlastnícke právo k predmetu dražby je síce nepochybné, avšak zásah do neho je v danom prípade realizovaný na základe ich vlastnej dispozície, ktoré poskytli v zmluve o zriadení záložného práva a z ich návrhu nevyplývajú skutočnosti, ktorými by spochybňovali platnosť zmluvy. Zmluvy uzavreté medzi žalobcom a žalovaným 1/ boli právne perfektné, neboli postihnuté vadou

neplatnosti alebo neúčinnosti a žaloba nijakým spôsobom perfektnosť zmlúv pri čerpaní úveru, resp. pred začatím výkonu záložného práva nespochybňoval, ani nenamietal. Žalovaný 2/ mal za nesporné, že zo strany žalovaného 1/ došlo k poskytnutiu úveru žalobcovi, taktiež za nesporné, že po vyčerpaní úveru žalobca bol v omeškaní s jeho splácaním. Z opisu žalobcu nevyplýva, že by práva a povinnosti z úverovej zmluvy boli medzi stranami sporné pred mimoriadnym zosplatnením úveru a ani neskôr až do času, kedy žalovaný 1/ pristúpil k výkonu záložného práva na nehnuteľnostiach a poveril vykonaním dražby žalovaného 2/. Zároveň je v okolnostiach prípadu zrejmé, že žalobca neplatnosť úverového záväzku neodvija od iného, než od svojho presvedčenia o neplatnosti úverovej zmluvy ako celku. Žalobca sa na podklade všeobecných a nijako nekonkretizovaných tvrdení v žalobe domáha neplatnosti úverovej zmluvy a záložnej zmluvy. Vo vzťahu k neplatnosti zmlúv žalovaný 2/ poukazoval na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 5/2014, v ktorom zdôraznil, že jedným zo základných princípov výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý vedie k platnosti zmluvy, pred takým výkladom, ktorý vedie k neplatnosti, ak do úvahy prichádzajú obidva výklady. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou a nie zásadou. Taká prax, keď všeobecné súdy preferujú celkom opačnú tézu, uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom nezakladajúcim jej neplatnosť, preto nie je ústavne konformná a je v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcimi z článku 1 ústavy.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k podaným odvolaniam poukazoval na rozsiahlosť podaných odvolaní s tým, že tvrdenia v nich uvádzané popiera. Mal za to, že chovanie žalovaného 1/ bolo voči žalobcovi šikanózne, dával mu najavo pozíciu sily a moci. Vyslovil názor, že neodkladné opatrenie bolo vydané správne na ochranu jeho majetku až do rozhodnutia súdu vo veci samej. Citoval podstatnú časť rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2MCdo/20/2011. Navrhol potvrdenie napadnutého uznesenia.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1/ je čiastočne dôvodné a odvolanie žalovaného 2/ je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel s poukazom na záver, že sú splnené zákonné podmienky na jeho nariadenie, keďže žalobca dostatočným spôsobom osvedčil danosť práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj naliehavosť úpravy pomerov medzi účastníkmi, čo odôvodňuje využitie žalobcom požadovaného inštitútu.

7. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v čase jeho rozhodovania zistené skutočnosti vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a z nich vyvodil správny právny záver o splnení zákonných podmienok pre vydanie žalobcami požadovaného neodkladného opatrenia smerujúceho voči žalovanému 1/ ohľadne výroku, ktorým súd žalovanému 1/ uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 31.03.2009 ako zabezpečenie Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.03.2009 k nehnuteľnostiam špecifikovaným vo výroku napadnutého uznesenia.

8. Vo vzťahu k tomuto výroku, na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného 1/ odvolací súd dodáva nasledovné.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení, súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala, alebo niečo znášala.

12. Podľa ust. § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

13. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery (o ktorý prípad ide v preskúmvanej veci), alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Na rozdiel od predchádzajúcej úpravy predbežných opatrení, nie je koncepcia inštitútu neodkladných opatrení vždy nevyhnutne viazaná na konanie vo veci samej, ani na dočasný a provizórny charakter poskytnutej súdnej ochrany. V rámci civilného sporového konania, je nariadenie neodkladného opatrenia možné za splnenia zákonných predpokladov. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí byť z hľadiska splnenia zákonných predpokladov osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, musí tu byť existencia navrhovateľom tvrdených a osvedčených skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický, a to uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia, ktorým je objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha. Navrhovaným neodkladným opatrením nesmie byť vytvorený nenávratný stav a právne účinky neodkladného opatrenia tiež nemôžu obmedziť povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery, je otázkou voľnej úvahy súdu. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik, alebo rozširovanie škody, či inej ujmy, ak dochádza k porušovaniu, alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Žalobca musí opísaním rozhodujúcich skutočností, presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický.

14. Dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia v danom prípade podľa žalobcu vyplýva z jeho obavy z bezprostredne hroziacej ujmy na jeho vlastníckych právach k nehnuteľnostiam, ktoré majú byť predmetom speňažovania v procese dobrovoľnej dražby vedenej na návrh žalovaného 1/ za účelom uspokojenia jeho pohľadávky voči žalobcovi, ktorá dražba je vedená dražobníkom špecifikovaným ako žalovaný 2/, konkrétne pramení z obavy pred pokračovaním žalovaného 1/ vo výkone záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa svojím návrhom domáhal nariadenia neodkladného opatrenia - zakázať žalovaným 1), 2) výkon záložného práva na nehnuteľnostiach zapísaných na nehnuteľnostiach, ktoré bližšie špecifikoval, a to až do rozhodnutia vo veci samej. Ďalej žiadal, aby súd neodkladným opatrením nariadil žalovaným 1), 2) dočasne zdržať sa úkonov smerujúcich k vykonaniu dobrovoľnej dražby a rovnako na nehnuteľnostiach, ktoré bližšie špecifikoval. Vyhodnotením rozhodujúcich skutočností odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že vo vzťahu k žalovanému 1/ (týkajúcej sa povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva) osvedčil žalobca ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie existenciu skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia. Úlohou odvolacieho súdu v procese rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je skúmať dôvodnosť žalobcom podanej žaloby, teda posudzovať dôvodnosť skutočností, ktoré môžu byť predmetom posudzovania len vo veci samej, ale jeho úlohou je iba preskúmať existenciu zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia.

16. Uznesenie súdu prvej inštancie vo vyššie uvedenej časti (týkajúcej sa povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva) je tak vecne správne, za súčasného záveru o správnosti rozhodnutia, preto bolo potrebné toto v uvedenej časti podľa § 387 ods. 1 CSP vo vzťahu k žalovanému 1/ potvrdiť. Žalovaný 1/ v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v uvedenej časti neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, spôsobilé k zmene, či k zrušeniu napadnutého rozhodnutia k nemu sa vzťahujúceho.

17. Predloženými listinnými dôkazmi žalobca osvedčil, že so žalovaným 1/ je v zmluvnom vzťahu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 31.03.2009. Žalobca v konaní osvedčil aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na majetku, ktorý je v jeho vlastníctve, keďže žalovaný 1/ pristúpil k výkonu záložného práva predajom nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe. Aj podľa názoru odvolacieho súdu listinné dôkazy, predložené žalobcom, osvedčujú právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným 1/ a aj to, že ide o vzťah spotrebiteľský, v ktorom má žalobca postavenie spotrebiteľa, ktorého právna úprava podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka priznáva zvýšenú právnu ochranu. Žalobca spochybňuje skutočnú výšku pohľadávky žalovaného 1), a to z dôvodu, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktorá otázka spolu s ďalšími namietanými neprijateľnými zmluvnými podmienkami sa bude posudzovať v konaní o veci samej. V zhode s názorom súdu prvej inštancie je aj odvolací súd toho názoru, že za

situácie, keď žalobca poukazuje na neprijateľné podmienky dojednané v zmluve o úvere, kedy výkonom záložného práva žalovaného 1) by sa mohlo vymôcť aj to, na čo by prípadne žalovaný 1/ nemal nárok, je nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovanému 1/ namieste. Dobrovoľná dražba tak, ako je definovaná v zákone č. 527/2002 Z. z., a ktorá predstavuje jeden zo spôsobov výkonu záložného práva, ktorú umožňuje vykonať civilný kódex (§ 151 ods. 1 Občianskeho zákonníka) je typická tým, že ju nesprevádza preventívna súdna kontrola o neprijateľnosti zmluvných podmienok. O tom, či sa dražba vykoná, o výške pohľadávky a podobne, rozhodne súkromná osoba s tým, že dražbu vykoná ďalšia súkromná osoba, ktorá pri takejto činnosti sleduje zisk. Za týchto okolností sa javí neodkladné opatrenie ako jediný efektívny prostriedok ochrany spotrebiteľa do času, kým súd vo veci samej nevykoná súdnu kontrolu neprijateľnosti zmluvných podmienok a celej komplexnosti spotrebiteľskej zmluvy. Stratou svojho obydlija bez toho, aby boli riadne preskúmané predmetné spotrebiteľské zmluvy, či neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, by sa žalobca mohol dostať do nezvratnej situácie, ktorá by sa už nemusela dať napraviť. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nariadené neodkladné opatrenie vo vzťahu k žalovanému 1/ nepredstavuje ani neprimeraný a ani bezdôvodný zásah do výkonu jeho práv. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že nariadenie neodkladného opatrenia o uložení povinnosti žalovanému 1/ zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným vo výroku napadnutého uznesenia, bolo opodstatnené.

18. K jednotlivým odvolacím námietkam žalovaného 1/ odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

19. Žalovaný 1) vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti súdu prvej inštancie z dôvodu, že nejde o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ale o spor z existencie práva a teda nejde o žiaden dôvod osobitnej miestnej príslušnosti a miestne príslušným je podľa neho na konanie všeobecný súd žalovaného 1), teda Okresný súd Bratislava III. Odvolací súd túto námietku žalovaného 1) ohľadne miestnej nepríslušnosti nepovažuje za dôvodnú.

20. Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

21. Podľa § 19 písm. d) CSP popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v obvode ktorého má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor, alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania.

22. V danom prípade základom, z ktorého pramení spor účastníkov je Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.10.2018, na základe ktorej žalovaný 1) poskytol žalobcovi úver vo výške 21.377 Eur. Pohľadávka veriteľa, ktorá vznikla zo zmluvy o úvere bola zabezpečená záložným právom zriadeným k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX k.ú. F., na základe uzavretej zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam.

23. Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Tak znie jeho definícia zakotvená v Civilnom sporovom poriadku. Jednotlivé definičné znaky už ďalej nie sú pre účely procesnoprávnej úpravy zadané. Podľa dôvodovej správy, vychádza sa pri tom z hmotnoprávnej úpravy, ktorá dostatočne pokrýva definičné znaky tejto skupiny sporov na účely celého právneho poriadku. Znamená to, že základom je ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Rozhodujúca je teda povaha účastníkov zmluvy a nie právny predpis, ktorým sa zmluva spravuje.

24. Vychádzajúc z vyššie uvedeného potom, i keď úver poskytnutý žalovaným 1/ žalobcovi nie je spotrebiteľským úverom, spor účastníkov je sporom spotrebiteľským, v ktorom žalobca je spotrebiteľom, ktorý má adresu trvalého pobytu v obvode Okresného súdu W. Y. nad U., preto žalovaným 1/ vznesená námietka, že vo veci rozhodol miestne nepríslušný súd nie je dôvodná.

25. Pokiaľ žalovaný namietal neúplnosť a nezrozumiteľnosť návrhu žalobcu, odvolací súd má za to, že návrh žalobcu bol dostatočne určitý a zrozumiteľný, obsahuje všeobecné náležitosti podania, ako vyžaduje právna úprava v ust. § 127 CSP. Námietky žalovaného 1/ o nezrozumiteľnosti, neurčitosti

návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia boli neopodstatnené. Za nedôvodnú tiež odvolací súd považuje námietku žalovaného 1/, že súd rozhodol ultra petitem. Odvolací súd zdôrazňuje, že Civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd). Strany sporu nie sú povinné uplatnený nárok ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožňujú súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca v návrhu svoj nárok skutkovo, dostatočne vymedzil. Je zrejmé, čoho sa podaným návrhom domáha.

26. Pokiaľ žalovaný 1/ v odvolaní ďalej namietal, že nariadeným neodkladným opatrením dôjde na jeho strane k značnej ujme a nariadené neodkladné opatrenie predstavuje neprimeraný zásah do výkonu jeho práv, odvolací súd konštatuje, že ani táto odvolacia námietka neobstojí. Z tvrdení žalobcu vyplýva, že pohľadávka, na ktorú sa vedie záložné právo je sporná, a to z dôvodu, tak ako to vyplýva z návrhu, že úverová zmluva je založená na viacerých neprijateľných zmluvných podmienkach. Žalobca teda osvedčil, že mu konaním žalovaného 1/ hrozí ujma, a že tomu bude zabránené neodkladným opatrením, pričom neodkladným opatrením nebude vytvorený nenávratný stav. Pokiaľ ide o výkon záložného práva zo strany žalovaného 1/, súd považoval za osvedčenú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami konania do rozhodnutia vo veci samej. Nariadený rozsah neodkladného opatrenia je primeraný, jeho nariadením nevznikne žalovanému 1/ žiadna ujma, pretože súčasný právny vzťah k predmetným nehnuteľnostiam sa žiadnym spôsobom nezmení - záložné právo naďalej existuje, len dočasne je pozastavený jeho výkon. Odvolací súd nespochybňuje právo žalovaného 1/ vykonať dobrovoľnú dražbu v súlade so zákonom č. 527/2002 Z. z., avšak zároveň má za to, že je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie, keď žalobca osvedčil naliehavosť potreby úpravy z dôvodu, že výška pohľadávky je sporná na základe neprijateľných zmluvných podmienok. Odvolací súd nepopiera, že podľa rozhodnutia SD EÚ C-34/13 aj za existencie potenciálne nekalých podmienok môže záložný veriteľ dražbu realizovať, avšak v danom prípade bol podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a boli splnené podmienky na jeho nariadenie. Pre úplnosť, vzhľadom na odvolacie dôvody žalovaného 1/, odvolací súd uvádza, že zákon o dobrovoľných dražbách neupravuje, akej ochrany sa môže navrhovateľ domáhať v prípade, že pohľadávka, ktorú si uspokojuje záložný veriteľ je sporná a je uspokojovaná vo výške, ktorá vznikla na základe neprijateľných zmluvných podmienok. V zmysle § 7 zákona č. 527/2002 Z. z. navrhovateľ dražby je len povinný písomne vyhlásiť pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva.

27. Súd prvej inštancie neporušil zákon, keď o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol bez súčinnosti žalovaného 1/, bez toho, že by mu pred rozhodnutím doručil na vyjadrenie návrh. Civilný sporový poriadok v ust. § 331 ods. 1 stanovuje, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené.

28. Ďalšie široko koncipované odvolacie argumenty žalovaného 1/ odvolací súd považoval pre rozhodnutie o odvolaní už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Preto na ostatné odvolacie námietky žalovaného 1/ odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

29. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej vyhovujúcej časti o uložení povinnosti žalovanému 1/ zdržať sa výkonu záložného práva ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

30. Pokiaľ súd prvej inštancie nariadeným neodkladným opatrením uložil žalovanému 2/ povinnosť zdržať sa úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby, odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že v tejto časti je potrebné uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmeniť a návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovanému 2/ zamietnuť. Žalovaný 2/ má postavenie dražobníka, teda osoby, ktorá vykonáva podľa zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách dobrovoľnú dražbu na základe zmluvy o záložnom práve a návrhu záložného veriteľa ako navrhovateľa dražby na vykonanie dobrovoľnej dražby. Takéto postavenie žalovaného 2/ vyplýva z ust. § 6 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, a podľa ktorého dražobník organizuje dražbu, a to na

základe písomnej zmluvy, ktorú s ním uzaviera navrhovateľ dražby. Dražobník - t. j. v danom prípade žalovaný 2/ nie je v právnom vzťahu s vlastníkom zálohu, t. j. so žalobcom, ale s navrhovateľom dražby - záložným veriteľom - t. j. žalovaným 1/. Aj v ust. § 151j ods. 1, § 151l a § 151m Občianskeho zákonníka je uvedené, že o výkone záložného práva rozhoduje záložný veriteľ, nie dražobník. Dražobník len organizuje dražbu ako jeden zo spôsobov výkonu záložného práva a je teda v právnom vzťahu len so záložným veriteľom a nie so záložcom. V prípade výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou treba úkony dražobníka pričítať práve záložnému veriteľovi, ktorý je osobou, voči ktorej treba adresovať neodkladné opatrenie, čo sa v danom prípade aj stalo zo strany žalobcu. Napokon aj ust. § 19 ods. 1 písm. b) citovaného zákona o dobrovoľných dražbách ukladá dražobníkovi upustiť od dražby, ak existuje vykonateľné rozhodnutie, ktoré navrhovateľovi dražby - záložnému veriteľovi zakazuje navrhnúť, teda aj pokračovať vo výkone dražby. V danom prípade takýto zákaz výkonu záložného práva (povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva) bol neodkladným opatrením nariadený žalovanému 1/, ktorý je v postavení navrhovateľa dražby. Hypotéza uvedenej právnej normy ako dôvod vzniku povinnosti dražobníka upustiť od dražby, pokrýva teda aj prípad, ku ktorému došlo v posudzovanej veci, keď súd uložil navrhovateľovi dražby, v tomto prípade záložnému veriteľovi (žalovanému 1/) povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, čím obmedzil právo na jeho strane s predmetom dražby nakladať, na čo nadväzuje povinnosť dražobníka v dražbe ďalej nepokračovať, keďže v tomto prípade dražobník nesporne, keďže je účastníkom konania o nariadenie neodkladného opatrenia, má vedomosť o tom, že takáto povinnosť bola záložnému veriteľovi uložená. Možno sa len stotožniť s tým, že samotná ochrana ohrozenému právu je poskytnutá už nariadením neodkladného opatrenia voči záložnému veriteľovi a niet žiadneho racionálneho dôvodu, aby požadované neodkladné opatrenie malo za danej situácie navyše pri navrhovateľom formulovanom petite smerovať aj voči dražobníkovi (žalovanému 2/). Úplne postačujúcou je tzv. predbežná úprava pomerov voči samotným účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, keďže táto sa v súlade s § 19 ods. 1 písm. b) zákona o dobrovoľných dražbách prenesie aj do právneho postavenia samotného dražobníka.

31. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, smerujúci voči žalovanému 2/, zamietol, čím podľa § 388 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti vzťahujúcej sa k žalovanému 2/ a rovnako zamietol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smerujúceho voči žalovanému 1/, pokiaľ sa jedná o uloženie povinnosti dočasne sa zdržať úkonov smerujúcich k vykonaniu dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti s poukazom na vyššie uvedené, nakoľko ochrana žalobcu pred výkonom dobrovoľnej dražby bola zabezpečená nariadením neodkladného opatrenia o povinnosti žalovaného 1/ zdržať sa výkonu záložného práva.

32. Žalovaný 2/ nevystupuje ako strana sporu vo veci samej, preto bolo potrebné rozhodnúť o trovách konania žalovaného 2/ v tomto konaní o nariadení neodkladného opatrenia. Žalovaný 2/ mal v konaní plný úspech, patrí mu preto náhrada trov konania v rozsahu 100 % v zmysle § 396 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

33. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).